

megen Tid, han brugte dertil, thi Sagen er, at den Slags Ting maa man se praktisk paa. I Praksis er det saa, at de to Partier i en Aarrække har virket sammen paa lignende Maade som to Koalitionshære, der ganske vist marcherer adskilt, men bekæmper de fælles Modstandere i Forening. Saaledes har da disse to Partier virket i alt Fald siden 1905 baade her i Tinget og udenfor. Det er Virkeligheden, og den kommer man ikke udenom med nok saa mange og nok saa lange Taler og Forklaringer og Udviklinger. De to Partier har kæmpet sammen som to Koalitionshære i smaa som i store Ting, ved Valg af Udvalg, ved politiske Afstemninger, ved Folketingsvalg og ved andre Valg, og det samme har ogsaa fundet Sted ved det sidste Valg. Det kan vi ikke lukke Øjnene for, og det skal vi heller ikke lukke Øjnene for. Der er slet ingen Grund til her at holde Taler om alle de Paastande, der har været fremme ved Folketingsvalgene, og de Forhandlinger, der har fundet Sted paa Valgtribunerne. Jeg skal derfor heller ikke opholde mig ved Ordførerens Udtalelser om de Forhandlinger, der har været førte mellem Venstres Ministerium og Socialdemokratiet om et Samarbejde forud for Valget. Jeg skal dog bemærke, at naar den ærede Ordfører sagde, at Socialdemokratiet havde tilbudt et status quo-Valg paa Betingelser, som kunde have været modtagne, er det ikke rigtigt. De Betingelser, Socialdemokratiet stillede, blev afvist af Konseilspræsidenten, fordi han ikke kunde modtage dem; han udtalte, at han ikke kunde modtage dem. Men jeg skal som sagt ikke opholde mig derved, jeg ved ikke, om den højtærede Konseilspræsident vil optage en Forhandling med det ærede Medlem om den Sag.

Selve den foreliggende Situation forandres ikke ved, at man tager Paastande op fra Valgkampen og drøfter dem paa ny herinde. Den foreliggende Stilling er den, at Valget har givet de to samvirkende Partier, Socialdemokratiet og det radikale Venstre, Magten her i Tinget, den parlamentariske Magt. Dette er Virkeligheden, og af denne Virkelighed flyder, at de samme to Partier ogsaa maa have Ansvaret og Ledelsen. Det staar vi os alle ved. Jeg forstaar slet ikke, at der er nogen, der gør Modstand derimod. Jeg tror, at alle Parter staar sig ved, at Ledelsen og Ansvaret er, hvor Magten er. (Munterhed). De Herrer synes at more sig derover, men en Gang vil de gøre den samme Erfaring, at man staar sig ved, at Ledelsen og Ansvaret er, hvor Magten

faktisk er. Det er altsaa Stillingen, og derfor ser vi fra vor Side saaledes paa det, at vi maa forvente et Ministerium, der springer ud fra den Side af Tinget, hvor Magten er, altsaa hvor Ledelsen ogsaa bør være.

Vi fra vor Side er lige saa villige, mindst lige saa villige, til at fortsætte Arbejdet for Forfatningssagen, som de ærede Forslagsstillere er. Vi paaskønner, at Forfatningsspørgsmaalet er rejst, vi kendes ved det Grundlag, hvorpaa denne Sag er rejst, og vi ønsker Arbejdet paa den fortsat, men vi ønsker tillige, at Sagen lægges i de Hænder, hvor Valgdagen i Virkeligheden har lagt den. Vi billiger, at Ministeriet Berntsen har indgivet sin Demission i Overensstemmelse med Valgdagens Resultat og i Overensstemmelse med sine egne Udtalelser. Det ærede Medlem, der var Ordfører for Forslagsstillerne, mente, at disse Udtalelser skulde være fremkommet som en Slags Strikke til Skade for Ministeriet. Mig bekendt er de fremkommet efter Ministeriets eget frie Initiativ og Villie og ikke efter Pres eller Overtalelse fra nogen Side. Vi billiger derfor, at Ministeriet har taget denne Beslutning. Vi billiger, at Hans Majestæt Kongen har taget imod Afskedsbegæringen, og derfor har vi ingen Trang til at gaa op til Hans Majestæt og opfordre ham eller anmode ham ærbødigt, som det hedder, om at opfordre Konseilspræsidenten og Ministeriet til at forblive.

Men vi tror ogsaa, at det bedste for Gennemførelsen af Grundlovssagen er, at den lægges i et Ministeriums Hænder, der er udgaaet fra den Side af Tinget, som jeg her har talt om. Thi det maa jo dog vel staa de fleste klart, at skal vi have en Forfatningsforandring ført igennem, en god Forfatningsforandring, maa vi optage en Forhandling derom med det andet Ting, og naar denne Forhandling med det andet Ting skal optages, tror jeg, det er bedst, at det sker under Ledelse her nede fra af de Partier, der virkelig har Magten, for at de kan gøre de Indrømmelser, som er nødvendige. Og her glæder det mig, at efter Valget har det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) udtalt, at han og hans Parti var villige til Forhandling og til at gøre Indrømmelser, ja store Indrømmelser. Det er rimeligt, at Forhandlingen føres under Ledelse fra den Side, der vil gøre Indrømmelser og gøre store Indrømmelser. Jeg tror, at vi da i Virkeligheden kan naa noget. Og skulde Forhandlingen alligevel bryde og Kampen